

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113215367
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6113215367.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu Z. V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. K. XX, XXX XX G. G., proti žalovanému E - Byt správa domov s.r.o., so sídlom Hraničná 5, 058 01 Poprad, IČO: 36 502 081, zastúpený advokátkou JUDr. Luciou Fabriciusovou, so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie sumy 958,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/445/2013 - 261 zo dňa 18. mája 2017 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením uložil súd prvej inštancie žalobcovi povinnosť zaplatiť na účet súdu trovy dôkazu vo výške 30,- Eur a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o zaplatenie sumy 958,45 Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia navrhol žalobca vykonať dôkaz, ktorý bol spojený s nákladmi uhradenými z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Banská Bystrica. Konštatoval, že za súčasného právneho stavu nie je v platnom procesnom poriadku upravená otázka náhrady trov štátu voči stranám sporu tak, ako to bolo upravené v predchádzajúcom procesnom poriadku v ustanovení § 148 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj "O. s. p."). Súd prvej inštancie preto s poukazom na článok 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj "C. s. p.") a s odkazom na ustanovenie § 253 C. s. p. ohľadne uloženia povinnosti zložiť preddavok na vykonanie dôkazu zaviazal žalobcu, ktorý bol v konaní v prevažnej miere neúspešný na zaplatenie sumy 30,- Eur aj s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h) C. s. p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vzhľadom na to, že vo veci samej podal odvolanie, rozsudok nenadobudol právoplatnosť a preto nie je možné konštatovať, že by bol v tom čase v konaní v prevažnej miere neúspešný. Rozhodnutie o náhrade trov konania štátu je viazané na výsledok konania vo veci samej, pričom vo veci samej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté a preto na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

3. Konanie v prejednávanej veci začalo pred 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

4. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) z dôvodu, že pre rozhodnutie o odvolaní žalobcu nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

5. Podľa § 387 ods.1, 2 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd udáva, že sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie a v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Predmetom konania vo veci samej bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 958,45 Eur. Žalobca v predmetnom konaní podaním zo dňa 24.03.2014 navrhol vykonať dôkaz - poskytnutie údajov z Československej obchodnej banky a.s. (ďalej aj „Banka“) o majiteľovi účtu č. 4008985631/7500. Banka si za podanie takejto správy vyúčtovala faktúrou č. 201481744031 náhradu nákladov vo výške 30,- Eur, ktoré uhradil súd prvej inštancie z jeho rozpočtových prostriedkov ešte za platnosti Občianskeho súdneho poriadku. Nárok uplatňovaný žalobcom posúdil súd prvej inštancie ako dôvodný v časti 96,47 Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol; rozsudkom zo dňa 27.02.2019 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (výrok o náhrade trov konania bol zmenený len z formálnych dôvodov). Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 13C/445/2013 - 261 bolo vydané dňa 18.05. 2017 už za účinnosti Civilného sporového poriadku.

6.1 Podľa čl. 4, ods. 1 a 2 C. s. p. ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

6.2 Ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok (§ 253 C. s. p.).

6.3 Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 C. s. p.)

6.4 Podľa ustanovenia § 258 ods. 1 C. s. p. svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

6.5 V zmysle ustanovenia § 259 C. s. p. ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. Dôvodová správa k predmetnému ustanoveniu uvádza, že ustanovenie priznáva pokrytie výdavkov spojených s edičnou a informačnou povinnosťou, a to v rovnakom procesnom režime, ako sú upravené výdavky svedka. Ustanovenie má pokryť aj potenciálne výdavky štátu.

6.6 Podľa ustanovenia § 262 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6.7 Odvolací súd dáva do pozornosti Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/3/2018 zo dňa 31.07.2018, v zmysle ktorého „štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 O. s. p., podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava Civilného sporového poriadku analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 C. s. p. s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. a § 470 ods. 2 C. s. p. je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku.“

6.8 V zmysle prechádzajúcej procesnej právnej úpravy podľa § 148 O. s. p. platilo, že „štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil“. Nová procesná právna úprava v Civilnom sporovom poriadku neobsahuje ekvivalentné ustanovenie k § 148 O. s. p. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení vec správne právne posúdil a vzhľadom na absenciu úpravy trov konania štátu v Civilnom sporovom poriadku aj v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR správne aplikoval analogické ustanovenia, na základe ktorých uložil v prevažnej miere neúspešnému žalobcovi nahradiť štátu trovy dôkazu, ktorý navrhol a náklady za jeho obstaranie namiesto strany sporu uhradil štát. Nakoľko trovy dôkazu boli vynaložené z rozpočtových prostriedkov

súdu ešte za platnosti Občianskeho súdneho poriadku a uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané už za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý neobsahuje ustanovenie vzťahujúce sa na predmetnú situáciu, odvolací súd s poukazom na analogické použitie § 262 C. s. p., uvádza, že nie je možné považovať uznesenie súdu prvej inštancie za predčasne vydané, pretože v zmysle predmetného ustanovenia mal súd prvej inštancie rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Konanie vo veci samej skončilo na súde prvej inštancie vydaním rozsudku č. k. 13C/445/2013-250 dňa 18.05.2017. O nároku štátu na náhradu trov konania mal súd rozhodnúť najneskôr týmto dňom 18.05.2017, v rozhodnutí o veci samej. Že to urobil samostatným uznesením a nie v rozhodnutí o veci samej, na správnosť rozhodnutia vplyv nemá. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je námietka žalobcu o tom, že rozhodnutie o náhrade trov konania štátu je viazané na výsledok konania vo veci samej, pričom vo veci samej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté a preto nie je možné konštatovať, že by bol v tom čase v konaní v prevažnej miere neúspešný, dôvodná.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).